

Прочитай текст.

Чому Кріт чорний

«Де б краще збудувати дім, щоб грати у піжмурки? — міркував Білий Кріт. — Живуть же і під водою, і в полі, і в лісі... Але де ж краще?»

Дядько Слимак, наприклад, збудував собі будиночок, який зручно взяти з собою в будь-яку дорогу. А Стриж живе на небі, — пригадував Білий Кріт. Захоче відпочити, дістане з антресолей хмаринку, вкриється і спить собі. Проте високо трохи...

А хто ж це в старому лісі ходить по ночах зі свічкою? Сова! Вона шукає порожнє гніздо якої-небудь великої птахи. В будиночку на дереві в піжмурки не пограєшся, бо можна на землю звалитись. Ні, Білому Кроту таке житло не підходить.

Він мимоволі задивився, як добротню зліпили будиночок Ластівки. Однак там тісно.

— Якщо тобі так хочеться гратися в піжмурки, то треба селитися в темному місці, — порадив розгубленому Білому Кротові дядько Слимак.

— День-ніч, день-ніч, — погойдувались довкруг Дзвіночки.

— Ой, як вони мені надокучили, аж в очах від цих коливань — то темно, то світло, — пробурчав Білий Кріт і вирішив: збудую собі дім в темряві, під землею.

Будуватися йому допомагали брати: Кріт Жовтий і Кріт Рожевий. Коли все було готове, вони й жити стали разом.

Темні коридори розбігалися у всі сторони. У кімнатах було темно, щоправда де-не-де тьмяно блимали ліхтарі. Нарешті, можна довго гратися і в піжмурки, і в схованку!

— Раз! Два! Три! Чотири! П'ять! Я вже йду шукать! — лунало звідусіль по дому.

Але коридори були такі довгі, їх було так багато, що ніхто нікого не міг ані знайти, ані спіймати. Сходилися брати Кроти тільки на вечерю, та й то не завжди.

«Треба щось придумати, — занудьгував, награвшись, Білий Кріт. — А-а-а, знаю: просто всім набрид салат з кульбаби! Варто приготувати смачний обід, як брати облишать гру і заквапляться до столу. Та спершу треба вимурувати піч!»

Аби обід був смачним, запросив до роботи Бджолу! Бджола працювала старанно, весь день ліпила піч з найпахучішого воску. Але як тільки її затопили, віск розтанув.

Погоував Білий Кріт до себе Мурашок. Вони притягли найважчі

деревини, вимурували з них піч. Тільки піч згоріла. Дядько Слимак порадив покликати Ластівку, мовляв, вона вміє ліпити піч з глини. Кріт так і зробив.

Нарешті Білий Кріт натопив піч. Жару було! Варив, смажив, пік! Чорний дим клубами розходився по всіх коридорах і кімнатах. Шубки кротів почорніли.

— Відчини димар! — заволав дядько Слимак, довідавшись про біду.

— Де той димар?! — заметушився Кріт.

Всюди обшукали, обдивилися: під ліжком, під подушками, у скринях, але димаря ніде не було.

— Мабуть, димар десь на вулиці, — подумав Білий Кріт.

То тут, на лузі, то там, на городі, виростили свіжі горбики землі. Це вилазив чорний Кріт, шукав димар. Так і не знайшов до цього часу. І ніхто не вірить, що він був білий.

За Марією Войтяшонок, 432 слова

Виконай завдання.

1. Хто є персонажами твору?

- ☐ А діти
- ☐ Б звірята
- ☐ В дорослі

2. Хто допомагав Кротові будувати дім?

- ☐ А Бджілка
- ☐ Б Мурашки
- ☐ В брати

3. Що не зміг знайти у своєму будинку Кріт?

- ☐ А двері
- ☐ Б ключ
- ☐ В димар

4. Чому змінився колір Крота?

- ☐ А бо в нього почорніла шубка
- ☐ Б він засмагав на сонці
- ☐ В він сам перефарбував шубку

5. Поєднай, хто як облаштувався жити.

Стриж	•	•	у порожньому гнізді
Слимак	•	•	під землею
Сова	•	•	на небі
Кріт	•	•	носить хатку на собі

6. Чому на лузі, у полі, у лісі виростають свіжі горбики землі?
